

Từ triển lãm “Những cuộc mùa Đông” của 3 họa sĩ Nguyễn Mạnh Hùng, Đặng Ngọc Oanh và Lê Thu Dung (cùng sinh năm 1956) diễn ra từ 8/1/2011 đến 15/1/2011 tại 29 Hàng Bài, Hà Nội đã gây sự chú ý không phải bởi cách vẽ mà là “các đồ vật trong tranh” đó được treo ở những góc độ khác nhau cho thấy “giác bất định” bằng không gian ba chiều (lập thể), không gian trừu tượng, siêu thực và cách những màu sắc sặc sỡ màu lập thể cùng với các đồ vật phân chia một cách khéo léo bởi các lớp phủ hoàng kim (quả vàng) để cho những đồ vật như những chiếc ghế trong tác phẩm.

Nói thật chúng ta như thấy không biết bao nhiêu lần của các cuộc triển lãm khi sự đổi mới 21 đã “mang theo hơi thở của sự đổi mới” bởi các triển lãm phải có luân phiên nhau như cũ, tân cổ điển, tân cổ điển, baroc, tân cổ điển, hiện đại, hiện đại, lập thể, hiện đại, lập thể... ào ào, nhưng không phải là cái “nguyên nhân” của triển lãm phải vậy, mà đây là sự sáng tạo được biến đổi cho những đồ vật, sự phân biệt những đồ vật, do hơi thở được đổi mới thành.

Với triển lãm này, các tranh chia đều cho 3 tác giả với gần 60 tác phẩm được treo thoáng đãng, đan xen và khá “bắt mắt” bởi các tranh lập thể của Đặng Ngọc Oanh rất rực rỡ màu sắc “thời thượng” lại làm “thêm” cho Thu Dung và Mạnh Hùng “đẹp” bên cạnh bởi các sắc “trẻ” sặc sỡ, sắc dung của tính vật hay chân dung “bắt mắt” mà ai cũng thấy rõ các cây bút vẽ “kinh nghiệm” này có thể “át” được sự trẻ trung của phòng tranh, của ánh sáng phân kỳ của đồ vật và của những năm tháng mà họ đã trải qua cho “các đồ vật treo tranh” trên đó mà không mất các tác giả trẻ được thấy chú ý “dành cho bộ mặt nghệ thuật” của mình được phát huy hơn.

Trong các câu hỏi của tôi dành cho bài viết này đã không cùng lúc, mà là từng dịp tiếp xúc ít ỏi với các họa sĩ trong khi họ

được bắt gặp cho việc chụp ảnh phòng tranh, việc có quan và vô số việc khác. Khi gặp được Đặng Ngọc Oanh thì cô nói rằng đã được “diễn đàn treo tranh” suốt 10 năm nay để “thể hiện” và bút pháp của mình. Thì vậy, hiện nay, cái gì, tiếp tục cái gì, dâng hiến cái gì... đây vẫn là câu hỏi trong miệng họa sĩ và họa sĩ có thể nói với tác phẩm để biết rằng mình là cái gì ra đời mà thôi. Nhưng các tác phẩm sau 10 năm được đưa ra “diễn đàn” hôm nay quả là sự bất phá của bản thân cô rất sang trọng mới. Tôi hỏi: “Cô có thu được Picasso? Trông như:

“Không thu c, còn v p, cái l nh c a ông y trong “Gái thanh lâu đ ng Avignon” nó đã “tát” vào lòng ng i b ng s c tò mò c a s đ ng gi i tính, c a các m t n châu Phi. Còn Guernica cho th y nh ng bi k ch c a chi n tranh, s khó ch ng chi n tranh và k t qu là đau kh c a nh ng dân th ng vô t i”. Tôi i h i: “Còn không gian ba chi u c a cô v i nh ng công c âm nh c, hoa và dòng ch y s c màu r t “h ng tâm” ho c “lan t a” trong m i b c h a...cô có tâm s gì th ?”. Đáp : “Nh ng ng i im l ng nh t không có nghĩa tâm h n h đã im l ng, cái c n thi t tranh c a tôi cũng hy v ng r ng s làm cho nh ng tâm h n im l ng ph i reo lên và đ ng đi u vui h ng, còn đ ng c âm nh c, hình kh i vuông, tròn, hoa và nh ng dòng ch y ba chi u ch là cái c làm nên s ph n kích mà thôi...”

G p Thu Dung g ng m t r t “phong cách kimono” Nh t B n, cô đang làm vi c cho m t công ty thu c t p đoàn khách s n qu c t 5 sao Nh t b n, cô r t yêu đ ng v t và thiên nhiên. H i : “Cô đã đi Nh t?. Đáp : “Ch a!”. H i: “Cô đã đi các n c Đông Nam Á?”. Đáp: “Nh i u, Malaysia, Indônêsia, Lào, Campuchia...”. H i: “V y cô th y phong c nh vùng bi n, vùng núi các qu c gia kia đ p hay Vi t Nam đ p?. Đáp: “H a sĩ các n c có bi n v trong s ng mù, vì h c n bi n h n ta, h a sĩ c a ta đ c v trong n ng s m vì núi non nhi u h n h và cũng r t b ng l ng s ng non, s ng xanh c a núi khác s ng tr ng c a bi n...”. H i: “Ch c cô r t b n công vi c c a công ty liên doanh, cô v vào lúc nào”. Đáp: “Đêm, r t thi u ánh sáng, nh ng ngày ngh thì nh c y ch ng con làm t t vi c mình đ mình đ c v”. L i h i: “Cô có cá tính trong tranh, nó không bao gi gi a c i b i nh ng tĩnh v t và nh ng con v t yêu quý c a cô v n t i rói trong s c màu trau chu t, cô có nghĩ đ n s đ ng đi u c a ng i xem?”. Đáp: “Đ y là s m t, ng i v ra nó là s hai. Nói v y đ ng t ng là tôi n nh, không có đ i t ng ngh thu t thì ng i ta không th làm b t c vi c gì, ch đ ng nói là sáng tác”. Câu h i cu i: “Là h i viên UNESCO, ch tr ng c a m t t ch c giáo d c, khoa h c, văn hóa và truy n thông là b t v l i, cô có suy nghĩ gì v đi u này?”. Đáp: “T t c nh ng gì có giá tr tr ng t n đ u không nên th ng m i hóa nó, t t c nh ng gì v tình th n đ t đ c s trong sáng đ u không nên đ y nó vào con đ ng t i t m đ ki m trác m t nh n th c mà ng i ta quen đ ng hóa nó...”. R t cảm n Thu Dung.

Bây gi dành cho M nh Hùng nói đi u gì ch , M nh Hùng: “Tôi đang chu k bút pháp s n mài, chu k truy n th ng không bao gi ng t quăng c a ng i Vi t Nam, chính ch t li u s n mài này đã làm nên các di n m o đ i s ng c a ngh thu t, cao nh t là tranh, ti p đ n là các hi n v t th ph ng, sau m i đ n đ dùng th ng th c. Đ c bi t s n mài còn có s c bi n hóa vô cùng và v n mang đ c tính c a nó, b i các t o hình do nó cũng đ t đ c hòa s c nóng, l nh, s n, ph ng, Academy hay Folk đ u đ c t t...”. H i : “Anh đ a đ i s ng vào tranh hay anh ch u “s c kéo” c a đ i s ng?”. Đáp: “C hai, tôi đã sáng tác, các sáng tác l i kéo tôi vào v i không gian và t t ng c a nó, nên hi u s c kéo c a đ i s ng ph thu c ng i l a ch n đ i s ng mình h p, mình thích, cũng nh các b n cùng treo tranh v i tôi hôm nay, h cũng l a ch n s c kéo c a đ i s ng mà h đã thích đ ra các tác ph m c a h ...”. H i: “M nh Hùng có cái tên r t m nh, tâm lý khi sáng tác có “kh e” không?”. Đáp: “Ng i ta không th thi u c m ăn cũng nh ngh thu t không th thi u thi v , còn kh e hay y u s ph thu c thi v lúc đó còn “đói” hay đã đ c “no”...

Rất cảm ơn các bạn. Tôi sao tôi không nhớ được riêng đâu tác phẩm của các bạn, bởi tôi còn nhớ những nó cho sự phân định của nghệ sĩ xem, những tôi sẽ là chủ nhân cho mình những bức họa của các bạn mà tôi thích sẽ đăng tôi theo bài viết này trên mạng MÁI NHÀ CHUNG của Liên hiệp các Hội UNESCO Việt Nam và tôi tin khán giả của chúng ta cũng rất cần cái thứ đáng sau các tác phẩm là tác giả đã nghĩ gì, làm gì để vượt qua công việc của mình với một chu kỳ đời sống vui, buồn để có được sự dâng hiến hôm nay.

HS Trần Thị Yên